

HERKULES SAMLER HESPERIDERNES GYLDNE ÆBLER

Overhovedet i herrens råds-kammer havde holdt øje med, hvordan menneskesønnen, som også er en gudesøn, arbejdede. Han og læreren så den tredje store port åbne sig for menneskesønnen og afsløre en ny chance for at betræde vejen. De så hvordan arbejderen rejste sig og gjorde sig klar.

- Send besked ud om at det hellige træ skal bevogtes. Herkules skal udvikle evnen til at søge uden at blive modløs, uden at lade sig bedrage og uden at gå for hurtigt frem. Nu skal han lære udholdenhed. Han har indtil nu klaret sig

godt.

Og beskeden blev sendt ud.

I et meget fjerntliggende land voksede det hellige træ, visdommens træ, og på det hesperidernes gyldne æbler. Rygtet om disse søde frugter var nået til lande langt væk derfra, og alle menneskesønner, som også vidste med sig selv at de var gudesønner, begærede dem. Herkules kendte også til disse frugter, og da beskeden om at søge efter dem nåede ham, opsøgte han læreren og spurgte ham, hvilken vej han skulle gå for at finde det hellige træ for at plukke æblerne.

- Sig mig vejen, du min sjæls lærer. Jeg vil finde æblerne og jeg har brug for dem. Vis mig den hurtigste vej og jeg vil straks tage af sted.

- Ikke på den måde, min søn, sagde læreren. Vejen er lang, og jeg vil kun betro dig to ting, og så er det op til dig at bevise at det jeg har sagt er sandt. Husk at det hellige træ er velbevogtet. Tre skønne jomfruer værner om træet og passer godt på dets frugt. En drage med 100 hoveder beskytter jomfruerne og træet. Beskyt dig selv mod en styrke, der er alt for stor for dig, mod list der er for subtil til at du kan forstå den. Vær opmærksom og pas på. Den anden ting jeg vil fortælle sig er, at din søgen vil føre til at du møder fem store prøver på vejen. Alle vil de give dig større visdom, forståelse, dygtighed og muligheder. Pas på. Jeg er bange for at det ikke vil lykkes dig at opdage disse punkter på vejen. Men det kan kun tiden vise. Gud ønsker at du skal lykkes!

Tillidsfuldt, fordi han hverken forventede succes eller at fejle, gik Herkules på vejen, sikker på sig selv, sin visdom og styrke. Han gik gennem den tredje port, og gik direkte mod nord. Han gik og gik, mens han søgte efter det hellige træ, men fandt det ikke. Han spurgte alle han mødte, men ingen kunne fortælle ham vejen. Ingen kendte stedet. Tiden gik og han søgte stadig, vandrede fra sted til sted og vendte ofte tilbage til den tredje port. Trist og modløs søgte han i alle retninger.

Læreren, der iagttog ham på afstand, sendte Nereus hen for at se, om han kunne hjælpe. Han kom flere gange i forskellige former og med forskellige sande udsagn, men Herkules responderede ikke, og opdagede heller ikke at han var sendebud. Selv om han var dygtig i tale og med en gudesøns dybe visdom fejlede Nereus, fordi Herkules var blind. Han opdagede ikke den hjælp der blev tilbudt på så fin en måde. Omsider vendte Nereus trist tilbage til læreren og fortalte læreren om sin mislykkede mission.

- Den første af de fem mindre prøver er gennemgået, sagde læreren, og den er ikke bestået. Lad Herkules fortsætte.

Da Herkules ikke fandt det hellige træ på den nordre vej, vendte han sig mod syd og fortsatte sin søgen i mørket. I begyndelsen drømte han om hurtig succes, men Antæus, slangen, mødte ham på vejen og kæmpede med ham og besejrede ham i alle kampene.

- Han vogter træet, sagde Herkules, det fik jeg at vide, så træet må være i nærheden. Jeg må analysere hans bevogtning, så jeg kan tilintetgøre ham og plukke frugten. Men selvom han kæmpede med stor styrke, vandt han ikke.

- Hvad gør jeg forkert? sagde Herkules. Hvorfor kan Antæus besejre mig? Som baby dræbte jeg en slange i min vugge. Jeg kvalte den med mine bare næver. Hvorfor kan jeg ikke nu?

Han kæmpede igen af al magt. Greb slangen med begge hænder, løftede den højt op i luften □ væk fra jorden. OG □ det lykkedes! Den besejrede Antæus sagde:

- Ved den ottende port kommer jeg igen i en anden forklædning. Forbered dig på at kæmpe igen.

Læreren, der så til fra det fjerne, så alt hvad der skete, og rapporterede til overhovedet, der sidder i herrens rådskammer. □ Den anden prøve er gennemgået. Han klarede den. Succesen her gør indtryk på ham. Og overhovedet sagde: - Lad ham fortsætte.

Glad og tilfreds fortsatte Herkules, selvsikker og med fornyet mod. Han vendte sig mod vest, og i samme øjeblik mødte han katastrofen. Han tænkte ikke på den tredje store prøve og han mislykkedes. Resultatet blev en stor forsinkelse.

Han mødte nemlig Busiris, den store bedrager, vandenes søn og en nær slægtning til Poseidon. Han skal bibringe menneskesønnerne fejlagtige indtryk ved at bruge ord, der lyder som visdom. Han påstår at kende sandheden, og straks tror de på ham. Han er ærlig, når han siger: - Jeg er læreren. Jeg kender sandheden og man skal ofre sig for mig. Accepter vejen til liv gennem mig. Jeg ved, og det gør ingen andre. Min sandhed er den rette. Alle andre sandheder er forkerte og falske. Lyt til mine ord. Bliv hos mig og bliv frelst. Og Herkules adlød og blev for hver dag svagere (tredje prøve) og søgte ikke mere efter det hellige træ. Hans kræfter blev tappet. Han elskede og tilbad Busiris og accepterede alt hvad han sagde. Svagere og svagere blev han dag for dag, indtil den dag, hvor hans elskede lærer bandt ham til et alter og lod ham ligge bundet der i et helt år.

Pludselig en dag, hvor han kæmpede for at blive fri, og langsomt var ved at opdage hvad og hvordan Busiris var, huskede han nogle ord, som Nereus havde sagt til ham for længe siden: - Sandheden bor i dig selv. Der er en højere kraft og styrke og visdom i dig selv. Vend dig indad og fremkald den styrke der findes der, den kraft som retmæssigt arves af alle menneskesønner, som også er gudesønner.

Fangen lå stille på sit alter, bundet til dets fire hjørner i et helt år. Så brød han, med den styrke som er alle gudesønners styrke, sine bånd, greb den falske lærer (der havde syntes så vis) og bandt ham til alteret i sit sted. Han sagde intet, men efterlod ham, så han kunne lære.

Den observerende lærer noterede sig på afstand frigørelsen og henvendte til Nereus, sagde han: - Den tredje store prøve er gennemgået. Du lærte ham, hvordan han skulle klare den, og han profiterede af det. Lad ham nu fortsætte på vejen og lære hemmeligheden ved succes.

Ydmyg og afdæmpet, og dog fuld af tvivlsom lettelse, fortsatte Herkules sin søgen og gik langt. Året på alteret havde lært ham meget. Han var blevet klogere.

Pludselig stoppede han op. Et skrig fuldt af dyb lidelse ramte hans øre. Han bemærkede nogle gribbe der cirklede rundt over en klippe i det fjerne. Så lød skriget igen. Skulle han fortsætte eller skulle han se, hvem der var i så stor nød og derved forsinke sig selv? Han tænkte længe over det med forsinkelsen. Et år havde han allerede mistet og følte at han skulle skynde sig. Men så lød der atter et skrig, og Herkules skyndte sig for at komme sin bror til undsætning.

Han fandt Prometheus lænket til en klippe. Han var i stor lidelse og smerte, fordi gribbene uafsladeligt hakkede i hans lever. Langsomt var de i færd med at slå ham ihjel. Herkules brød de tykke lænker og befriede Prometheus og jog gribbene hjem til deres fjerntliggende rede, hvorefter han tog sig af den syge mand, indtil hans sår var helet. Og først da, efter at have mistet megen tid, drog han atter af sted på sin vej.

Læreren, der så til på afstand, sagde følgende ord til sin elev, de første efter at han havde startet sin søgen: - Det fjerde stadie på vejen til det hellige træ er passeret. Han er ikke forsinket. Reglen for alle på den valgte Vej som fører hurtigere til succes er, **Lær at tjene.**

Overhovedet i herrens råds-kammer bemærkede: - Han har gjort det godt. Fortsæt med prøverne.

Herkules søgte i alle retninger. Mod nord og syd og øst og vest søgte han efter det hellige træ, men fandt det ikke. Der kom en dag, da han udmattet af frygt og rejseri, hørte et rygte af en anden pilgrim på vejen om, at træet fandtes nær et fjerntliggende bjerg. Det var den første klare oplysning han havde fået. Derfor begav han sig på vej mod de høje bjerge i øst, og på en klar og solfyldt dag, så han det han søgte og satte farten op. □ Nu skal jeg røre ved det hellige træ, råbte han i glæde. Jeg skal overvinde den vogtende drage og se de vidtberømte tre jomfruer. Og jeg skal plukke æblerne.

Men atter engang blev han opholdt af en stor kval. Atlas stod foran ham, vaklende under vægten af verdnerne, han bar på ryggen. Hans ansigt var grimet af lidelse. Hans arme og ben bøjet i smerte, øjnene lukket i pine. Han bad ikke om hjælp. Han så ikke Herkules, men stod bøjet i smerte under vægten af verdnerne. Herkules så og vurderede skælvende omfanget af byrden og smerten. Han glemte alt om sin søgen.

Det hellige træ og æblerne gled ud af hans sind. Det eneste det drejede sig om, var øjeblikkeligt at komme kæmpen til hjælp. Han for frem og tog ivrigt byrden fra Atlas, løftede den over på sin egen ryg og bar selv byrden af verdnerne. Han lukkede sine øjne og styrkede sig selv, og hvad skete? Byrden rullede ned og han stod fri, og det samme gjorde Atlas.

Foran ham stod kæmpen, og i hånden holdt han de gyldne æbler, som han med kærlighed tilbød Herkules. Hans søgen var forbi.

De tre søstre bar endnu flere æbler, som også skulle være i hans hænder, og Aegle, den skønne jomfru som er den nedgående sols glans, sagde til ham, idet hun lagde et æble i hans hånd,
- Vejen til os er altid kendetegnet ved tjeneste. Kærlighedsgerninger er vejvisere på vejen.

Så kom Erytheia, der holder lågen, som alle må gå igennem, før de kan stå alene foran overhovedet, og gav ham et æble på hvis side der, indskrevet i lys, stod det gyldne ord tjeneste.
- Husk det, og glem det aldrig, sagde hun.

Og til sidst kom Hesperis, aftenstjernens under og sagde tydeligt og i kærlighed til ham,
- Gå videre og tjen, og betræd fra nu af og for altid alle tjeneres vej.

- Så giver jeg disse æbler til dem der forstår, sagde Herkules og vendte tilbage til, hvor han kom fra.

Så stod han foran lærerne og afgav rapport om alt hvad der var sket. Læreren gav ham et opmuntrende ord og pegede med sin pegefinger mod den fjerde port og sagde,
- Gå gennem den port. Fang dåen og gå derefter igen ind på det hellige sted.

